

Sygn. akt II DSI 40/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie adwokata K. S.

z urzędu w przedmiocie umorzenia kosztów sądowych

na podstawie art. 641 k.p.k. w zw. z art. 15 § 1 k.k.w. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze,

postanowił:

umorzyć postępowanie wykonawcze dotyczące kosztów sądowych w kwocie 20 zł. (dwadzieścia złotych), zasądzonych od obwinionego adwokata K. S. na rzecz Skarbu Państwa w punkcie drugim postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2020 r. w sprawie o sygn. akt II DSI 40/19.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2020 r., sygn. akt II DSI 40/19, Sąd Najwyższy oddalił jako bezzasadną kasację obwinionego adwokata K. S., zasądzając w punkcie drugim od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za postępowanie kasacyjne (postanowienie, k. 1).

Sąd Najwyższy dwukrotnie wezwał obwinionego do zapłaty powyższej należności, pouczając o możliwości wszczęcia postępowania egzekucyjnego (wezwanie k. 8, zpo k. 9; wezwanie k. 10, zpo k. 11).

Wobec nieuiszczenia powyższych kosztów przez obwinionego, Przewodniczący Wydziału II Izby Dyscyplinarnej pismem z dnia 8 maja 2020 r., skierował do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wniosek

o nadanie klauzuli wykonalności w zakresie punktu drugiego powyższego postanowienia, tj. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach sądowych (wniosek k. 12).

Postanowieniem referendarza sądowego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w I Wydziale Cywilnym z dnia 1 czerwca 2020 r., sygn. akt I Co 1036/20, uwzględniono powyższy wniosek i nadano klauzulę wykonalności (postanowienie k. 15-15v).

Następnie, w dniu 29 czerwca 2020 r., Przewodniczący Wydziału Drugiego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego skierował wniosek o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie (wniosek k. 17).

Zarządzeniem z dnia 18 grudnia 2020 r., Komornik Sądowy M. J. zwróciła wierzycielowi wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wraz z tytułem wykonawczym oraz pełnomocnictwo. W uzasadnieniu Komornik Sądowy wskazał, że organem właściwym do reprezentowania Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego jest Pierwszy Prezes SN, natomiast pełnomocnictwo udzielone dla osoby, która podpisała wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego jest Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej (zarządzenie, k. 29).

Pismem z dnia 28 stycznia 2021 r. Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego wniosła o wszczęcie egzekucji od dłużnika K. S. Wniosek został przesłany do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie (wniosek, k. 34).

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2022 r., sygn. akt Kms 12/21, organ egzekucyjny na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (postanowienie, k. 50).

Do dnia wydania niniejszego postanowienia nie doszło do ściągnięcia należności wynikającej z tytułu egzekucyjnego ani dobrowolnego uregulowania należności przez obwinionego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie wykonawcze należało umorzyć z uwagi na wystąpienie ujemnej przesłanki uniemożliwiającej jego prowadzenie w postaci przedawnienia prawa do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu.

Zgodnie z art. 641 k.p.k. - mającym zastosowanie w niniejszym postępowaniu na podstawie art. 95n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o

adwokaturze - prawo do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu przedawnia się z upływem 3 lat od dnia, kiedy należało je uiścić. Termin przedawnienia prawa do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu rozpoczyna swój bieg od daty uprawomocnienia się orzeczenia (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1975 r., VI KZP 30/75, LEX nr 19063).

W sytuacji natomiast, gdy zasądzone koszty postępowania nie zostaną wyegzekwowane w ciągu 3 lat od dnia, w którym należało je uiścić, postępowanie wykonawcze w tym zakresie należy umorzyć na podstawie art. 15 § 1 k.k.w., a to wobec stwierdzenia przyczyny wyłączającej to postępowanie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2006 r., I KZP 12/06, OSNKW 2006, z. 7 - 8, poz. 66).

W niniejszej sprawie koszty postępowania sądowego wymagalne były od dnia wydania postanowienia w sprawie o sygn. akt II DSI 40/19, tj. od dnia 13 stycznia 2020 r. Uznać zatem należało, że przedawnienie prawa do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu nastąpiło z dniem 13 stycznia 2023 r.

Kierując się przedstawionymi motywami rozstrzygnięto jak na wstępie.